

Mikor van Jézus távol?

Kegyelem nektek és békesség! Istentől, a mi Atyánktól, és a mi Urunktól, Jézus Krisztustól! Ámen. Kedves Testvéreim! Hallgassátok meg a Mennybemenetel ünnepének az igéjét, ahogyan megírva találjuk az Apostolok Cselekedetei könyve első fejezetének az elsőtől a 11. verseiben a következőképpen: „Az első könyvet arról írtam, Teofiloszom, amit Jézus tett és tanított kezdettől fogva egészen addig a napig, amelyen felvitetett, miután a Szentlélek által megbízást adott az apostoloknak, akiket kiválasztott. Szenvedése után sok bizonyítékkal meg is mutatta nekik, hogy ő él, amikor negyven napon át megjelent előttük, és beszélt az Isten országa dolgairól. Amikor együtt volt velük, megparancsolta nekik: Ne távozzatok el Jeruzsálemből, hanem várjátok meg az Atya ígértét, amelyről hallottátok tőlem, hogy János vízzel keresztelt, ti pedig nemsokára Szentlélekkel kereszteltettek meg. Amikor együtt voltak, megkérdezték tőle: Uram, nem ebben az időben állítod helyre Izráel országát? Így válaszolt nekik: Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett. Ellenben erőt kaptok, amikor eljön hozzátok a Szentlélek, és tanúim lesztek Jeruzsálemben, egész Júdeában és Samáriában, sőt a föld végső határáig. Miután ezt mondta, szemük láttára felemeltetett, és felhő takarta el őt a szemük elől. Amint távozása közben feszülten néztek az ég felé, íme, két férfi állt meg mellettük fehér ruhában, akik ezt mondták: Galileai férfiak, miért álltok itt az ég felé nézve? Ez a Jézus, aki felvitetett tőletek a mennybe, úgy jön el, ahogyan láttátok őt felmenni a mennybe. Ezután visszatértek Jeruzsálembe az Olajfák hegyéről, amely Jeruzsálem közelében van egy szombatnapi járőföldre. Amikor hazatértek, felmentek a felső szobába, ahol a szállásuk volt, mégpedig Péter és János, Jakab és András, Fülöp és Tamás, Bertalan és Máté, Jakab, Alfeus fia, Simon, a Zélóta és Júdás, Jakab fia. Ezek valamennyien egy szívvel és egy lélekkel kitartóan vettek részt az imádkozásban, az asszonyokkal, Jézus anyjával, Máriával és testvéreivel, [mintegy százhusz főnyi sokasággal] együtt.” – Kérjük Urunk, mutasd meg nekünk, hogy Te még sokkal jobban együtt vagy velünk most, mint a mennybemeneteled előtt lehettél volna. Kérjük, hogy add nekünk a Szentlélek erejét, hogy hűséges tanúid lehessünk. Ámen.

Isten népe negyven évet vándorolt, ameddig az ígért földjére nem ért. Jézus negyven napig készült a saját küldetésére a pusztában. A feltámadt Úr negyven napon át készítette fel a tanítványait arra, hogy legyen elég erejük kivárni a Szentlélek érkezését. Kedves Testvéreim! Hányszor vártunk mi már türelemmel valamire, amiről fogalmunk sem volt, hogy mi lesz, és azt sem tudtuk, hogy pontosan mikor jön el? Valljuk be őszintén, hogy ez nekünk sem szokásunk. Ide nekem! Most. Azonnal. Előbb megvizsgálom alaposan, és utána eldöntöm, hogy visszakerem-e inkább helyette a pénzem. Jézus, a Jeruzsálembe számárháton érkezett, alázatos király nem szokott parancsolgatni. Itt mégis megparancsolja, hogy az apostolok ne távozzanak el Jeruzsálemből, hanem várják meg a vízzel való egykori megkeresztelkedésük után Szentlélek keresztségét.

Tudom Berci, hogy mit akarsz kérdezni: „**Mi a csuda az a Szentlélek keresztsége?**” Milyen szép, hogy egyházi hagyományaink alapján nekünk már több fogalmunk van erről, mint maguknak az apostoloknak. A katolikusoknál a Szentlélek keresztsége a bérmálás. Bérmáláskor a püspök illatos olajjal, krizmával keni meg a bérmálkozó homlokát, hogy a Szentlélek által „felkent”, azaz görögül: krisztosz legyen. Olyan ember, aki a Szentlélek ajándékai által Krisztus tanúja ebben a világban. Nálunk, evangélikusoknál a Szentlélek keresztsége a konfirmáció. A konfirmáció során a lelkész és az egész gyülekezet a Szentlelket hívja, hogy adjon erőt a konfirmandusoknak arra, hogy Krisztus tanúi lehessenek a világban.

Körülbelül ugyanolyan tanácstalanul álltak Jézus válasza után az apostolok is, mint az előbb te, Berci. Ők is kérdeztek. „Uram, nem ebben az időben állítod helyre Isten Országát?” (ApCsel 1,6). Hát hiszen éppen Isten Országáról beszéltél eddig nekünk Urunk három éven át, és most az utóbbi napokban is! Hát mindent megtettél már érte! Meg is haltál, fel is támadtál! Hát most már igazán eljöhet a Kánaán! Te mondtad Urunk, hogy neked adatott minden hatalom égen és földön (Mt 28,18). Hát akkor csak csettintened kell, és minden baj megszűnik a világon, minden elnyomott szabad lesz, és mi mindannyian együtt fogunk örülni a nagy bőségben...

Kálvin az apostoloknak erre a kérdésére mondta azt, hogy éppen annyi tévedés van benne, mint ahány szó... Miért? **Első pont:** Isten Országát nem itt vagy ott áll helyre, hanem az egész földön, egyszerre. **Második pont:** Isten Országát nem akkor áll helyre, amikor mi úgy gondoljuk, hanem akkor, amikor Isten már mindazokat hitben ott látja, akiket Ő ott akar látni. **Harmadik pont:** Isten Országát nem földi jólét lesz, hanem annál sokkalta több.

Kedves Testvéreim! Tanuljunk mi is sokat Jézus válaszából. „Nem a ti dolgotok, hogy olyan időkről és alkalmakról tudjatok, amelyeket az Atya a maga hatalmába helyezett.” (ApCsel 1,7). Ebben a mondatban az idők az emberi idő, a kronosz, az alkalmak pedig az isteni idő, a kairosz. Sem a halálunk napját nem tudjuk meg (és – *gondoljunk csak bele ebbe – milyen jó, hogy ez így van...*), sem pedig azt az élethelyzetet, amikor Isten valami különleges ajándékot akar adni nekünk – amit vagy észreveszünk, vagy sem. Vagy nyitott, hívó lélekkel fogadjuk Isten ajándékát, vagy elmegyünk mellette. Tudjátok kedves testvéreim, ha mi látnánk, hogy Istennek mennyi ajándéka mellett mentünk el, akár csak az elmúlt héten is, úgy, hogy észre sem vettük őket, akkor holnap estig itt bógnénk a keményszívűségünk miatt...

Hallottuk az előbb: Ádám utódja, Énók, a hite által ragadtatott el Istenhez (Zsid 11,5). **Hallottuk és tudjuk: Illés próféta a hite által szinte mindenki ellenében is Isten hűségese szolgája volt egész életében** (Zsid 11,32), és amikor már véglegesen kimerült, akkor Isten Szent Lelkétől újra erőt kapott, hogy negyven nap és negyven éjjel át egyfolytában menjen a Hóreb hegye felé, ahol személyesen találkozott Istennel (1Kir 19,1-13). **Jézus pedig engedelmes Fia volt az Atyának mindhalálig, mégpedig: a kereszthalálig. Ezért fel is magasztalta Isten mindenek fölé,** és azt a nevet adományozta neki, amely minden névnél nagyobb, hogy Jézus nevére minden térd meghajoljon, mennyieiké, földieké és föld alattiaké, és minden nyelv vallja, hogy Jézus Krisztus Úr [*Küriosz, azaz: Isten*] az Atya Isten dicsőségére (Fil 2,8-11).

Gagarin, az első űrhajós, örömmel újságolta a szovjet állami vezetőknek, hogy nem látta Istent odafent. Kedves Testvéreim: aki eddig úgy gondolt Jézus mennybemenetelére, mint egy űrutazásra, azt ki kell, hogy ábrándítsam. Jézus nem volt sem ET, sem űrutas, és a felhő, amely eltakarta őt az apostolok szemei elől, nem volt UFÓ, amely visszavitte Jézust a Tau Cetibe. Az a felhő, amely körülvette Jézust, minden ószövetségi példában Isten dicsősége volt. Ide, Isten dicsőségébe emeltetett be Jézus a Mennyei Atya által, amikor a mennybe ment. Lukács ötször is leírja az mennybemenetelről szóló négy mondatában hogy az apostolok mindezt a saját szemükkel látták (ApCsel 1,9-11). Az apostolok ott álltak, és nem bírták levenni a szemüket arról a pontról, ahol utoljára látták Jézust. Ugye mennyire hasonlít ez Illés próféta tanítványaihoz, akik három napon át keresték azt, hogy Isten miután felemelte, hol rakta le Illést? (1Kir 2,16-18). Az apostolok csak a két angyal szava után ocsúdtak fel, akik elmondták nekik, hogy Jézus ugyanúgy, a felhők között fog eljönni, ahogyan felemeltetett a mennybe.

A Lukács szerinti evangélium leírásában hallottuk, hogy ezek után az apostolok nagy örömmel tértek vissza Jeruzsálembe. Itt szólal meg Berci: „*Elmebetegék ezek az apostolok? Hát éppen most vesztítették el azt, aki a mesterük volt. Ennek örülnek ennyire? Hát ez majdnem olyan, mintha egy temetésen mindenki szélesen mosolyogna.*” Tudod Berci, a hit nagyon sok mindenre meg tudja tanítani az embert, ami egyáltalán nem kézenfekvő. És a hit, - *ha igazi hit* – akkor nem úgy tanítja meg erre az embert, hogy színészkedje el, hanem úgy, hogy a lelke legmélyében élje is át. Voltam én már olyan temetésen – *Marie-Colette nővérnek, a magyarszéki kolostor egyik alapítójának a temetésén* – ahol a jelenlévők mind szélesen mosolyogtak. Miért tettük? Mert a hitünk által teljesen biztosak voltunk abban, hogy a testvérük sok szenvedés után immár Jézus ölelő karjaiban van – a lehető legeslegjobb helyen. És ettől a temetés – örömnép lett. A feltámadásban való biztos reménység örömnépe. Valahol minden temetés ilyen. Akkor is, ha a gyász letaglózza az embert.

Jézus távozásával nem szegényebbek, hanem gazdagabbak lettünk. Miért? Mert Jézus most már mindenkivel mindig ott lehet. A legmélyebben. A legbensőségesebben. **Veled is.** Ott, ahol a lelked közepe van. Ott, ahol a szíved kitérül. Jézus távolodva – *eljön hozzád*, hogy felemeljen: saját magához. Túl-emeljen önmagadon, eltörölve mindent, ami lekötöz téged, és meggátolja azt, hogy még jobban Jézussal legyél. Ez történt meg veled a bűnvallással és a feloldozással, és ezt fogja megmutatni neked az úrvacsora is.

Kedves Testvéreim! **Ugye tudjuk már, hogy miért a mennybemenetel ünnepe a legszebb ünnep az egyházi évben? Mert Jézus most már mindig és mindenkivel együtt van – és együtt is marad.** Jézus jobban átölel minket, mint a tér és az idő. Jézus megmutatja nekünk – *de nem csak „odakintről”, hanem most már idebentről, a lelkünk legmélyéből is* –, hogy mi a mi legfontosabb dolgunk ezen a világon. *Nem Berci, nem az, hogy sok pénzt gyűjtsünk...* Az, hogy legyünk Jézus tanúi. De nem ám csak üres szavakkal. Hanem az egész életünkkel. És nem ám csak arról ábrándozva, hogy majd valamikor elmegyünk a föld végső határáig, és ott megtérítjük azt az egy darab embert, aki még soha nem hallott Jézusról semmit. Hanem otthon kezdve a mi saját lelkünkben és a mi saját családjunkban. És nem ám kihagyva a szomszédot, mert a sose fürdik, és mindig bűdös, úgy, mint a nyomorult samáriaiak, akik nemcsak bálványimádók, de még a római elnyomók bérencei is, hanem a szomszédnak is megmutatva Jézus határtalan szeretetét. *Tudom, Berci miért ráncolod a homlokodat. Azért, mert ezt lehetetlennek gondolod.* A jó hír, az evangélium az, hogy nem neked kell megtenned. A hit fogja megcselekedni benned mindezt. És a hit által kapott erő, amely a Szentlélek ereje. Ha megnyitjuk a lelkünket Jézusnak, akkor megnyílik a lelkünk erre a mérhetetlenül nagy erőre is, és akkor ott leszünk, ahol Jézus van – az örök életben és a Szentháromság végtelen szeretetében. Ámen.